

Человѣкъ подиръ свѣето исповѣданіе отфзрле се отъ дѣавола, и згодавасе за Хрїста, и се обѣщаваша да пази неговъ законъ, и на другиго жениха да не гледа осквнъ на Хрїста. Когато престъпи своето обѣщаніе, и се обзрне пакъ на първите грѣхове, **Ѣ** колко безчестіе приносѣ на Хрїста, и колко много распалва Божїята горсть на себе си! Хрїстосъ е женихъ ревнителный, който се отвращава или отфзрле отъ него и наченка да любѣи другиго повече, той да знае какъ съзъ Бога се поругава и неговото мѣченіе ще бѣде безконечно.

Най напредъ да просиме прощеніе отъ Бога за грѣхovesи, дето непреминахме до сега богоугодно житіе. Послѣ да го умолимъ да ни даде своѣта си благодать, която да ны подкрѣплава, за да не впадваме въ други нокы грѣхове, но да живѣеме каквото живѣаха първите Хрїстіани въ страданіе, въ скорбь и въ чисто покааніе. „Аще не покаяте се вси такожде погивнете“ говори Хрїстосъ. (а)

Глава Ѣі.

Какъ неподобава на грѣшника да продължава врема своего покаанїа.

Дали е зло да предаде человекъ самъ себе въ Божїите рѣцѣ, или е безчестно да бѣде прїатель,

(а) Лѣки гл. Ѣі.